

Leányvári Újság

Leinwahrer Zeitung

X. évf. 3. szám • 2016. július

Üres az osztály...

Az ismert ballagási dal címbéli sora napjainkban nemcsak átvitt, hanem a szó szoros értelmében is igaz. Az Erzsébet utcában sétálva ugyanis bárki láthatja, hogy nagy a sürgés-forgás – és a felfordulás – az iskola épületeiben. Nemcsak a megkezdődött nyári szünet miatt lettek üresek az osztályok, hanem a rohamtempóban megkezdődött belső felújítás miatt valóban teljesen ki kellett pakolni a termeket. Szeptemberben egy kívül-belül megújult, megszépült intézményben kezdenek meg majd a tanévet a diákok és a pedagógusok.

A tanítási órák tananyagtartalmát a nemzeti alaptanterv és az erre épülő kerettantervek, és a helyi tanterv alkotják. A tanórán kívüli tevékenység értékét pedig a gyermekek közösségi nevelése, a pedagógus tervező és kreatív munkássága, a partnerek szoros segítő együttműködése alkotják.

Sík Sándor a gyermeki létről így gondolkodik: „Az én emberem a gyerek, / a nagy szemű, nevető gyermek, / akiben szűz minden-csírák, / ezer erők rügyezve kelnek.”



A végzős osztály: Bányai Dzszenifer, Lappó Krisztián, Kelenföldi Petra, Kajtár Dávid, Polák Zsófia, Vojtek Tamás, Kiss Laura, Tabi Adrián, Szűcs Matild, Safár Gergő.

Június 15-én egy pörgős, eseménydús szorgalmi időszakot zártunk, melynek végén 122 tanuló kapott bizonyítványt iskolánkban. Nagyné Engler Zsuzsa igazgatónő tanévzárón elhangzott beszédét idézzük:

Sík Sándor sorai hallatán megjelennek a gyermekarcok, az érdeklődő, világra rácsodálkozó tekintetek. Hogyan is tudunk ennyifajta kíváncsiságra megoldást találni, ennyi kérdésre a megfelelő és érthető választ adni? Talán legszembetűnőbb mindig az első osztályos gyermekek fejlődése. Ugyanis szeptembertől júniusig igazi iskolás gyermek válik belőlük. Eljutnak szám- és betűországba, ahol már ki is ismerik magukat, a közösség aktív tagjaiként élik kisiskolás nap-

jaikat, akik felelősek tetteikért és társaikért. Szeretném külön megköszönni az elsős osztályfőnök, az ott tanító pedagógusok, napközis pedagógus, logopédus, pszichológus és gyógypedagógus munkáját, hogy sikeres tanévet tudhatnak maguk mögött.

A másik mérhető, látványos fejlődést mindig a nyolcadikos tanulók jelentik. Az idei tanévben minden tanuló abba az intézménybe nyert felvételt, ahová jelentkezett. Fontosnak tartom, hogy tanulóink a tapasztalatokon túl a leckét is megtanulják. Dan Millmann A békés harcok útja c. könyvében így ír erről. „A világ egy iskola, és az élet az egyetlen valódi tanító számtalan tapasztalatot kínál, és ha a tapasztalatok egyedül bölcsébbé tehetnének, az idős emberek mind boldog, megvilágosodott mesterek lennének. De a tapasztalatban el van rejtve a lecke.”

A tapasztalat nemcsak a diákok, hanem minden iskolahasználó számára nagyon fontos. Az idei tanévben mindannyian a magunk bőrén tapasztaltuk, hogy milyen nagyszerű érzés e felújított falak közt tanulni és tanítani. Köszönöm Leányvár Község Önkormányzatának, a képviselőknek, Hanzelik Gábor polgármesternek, a kivitelezőknek és mindenkinek, aki részt vett a csapatmunkában. További kiemelt feladatokat tartogat még a nyár is az intézmény számára. Az önkormányzat saját erőből finanszírozza a villamoshálózat felújítását, a tantermek festését, az udvar esztétikusabbá tételét, valamint a vizesblokkok felújítását. Ugyancsak a tanév zárása után kerül sor a felső és alsó tagozat épületeinek funkcióiban történő cseréjére.

Az idei tanévben a társulás még a három általános iskolájával Pilisi Általános Iskolák Közössége néven működik. Jelentős eseménye lesz iskolánknak az elkövetkezendő tanévben bekövetkező névváltozás és ennek kapcsán az iskola szervezeti átalakulása. A benyújtott tervek szerint a leányvári iskola önállóan, **Leányvári Erdély Jenő Általános Iskola** néven működik majd tovább.

Itt szeretném felhívni a figyelmet, hogy a 2016/2017-es tanévkezdés iskolaszintű ünnepélyes tanévnyitóval és névadóval kezdődik majd. S hogy méltók legyünk a névváltoztatáshoz, folytatjuk azon tehetségek felkutatását, akiknek fontos a tudás, az élmény, a kihívás, hiszen „a tanulás célja nem a bizonyítvány, vagy a diploma megszerzése, a cél inkább megérteni azt, hogy mi történik körülöttünk, milyen személyes jelentősége és értelme van élményeinknek.”

Mindig nagy gondot fordítunk a környezeti nevelésre a tanév során. Ennek keretében minden iskolai osztály papírt gyűjt, a nyolcadikosok a vasgyűjtés során idén 150.000 Ft-ot gyűjtöttek. A háromnapos osztálykiránduláshoz jól jött a plusz forrás. Esztergom, Budapest, Tata, Szentendre, a Mátra hegység voltak az osztálykirándulások helyszínei.

Az eltelt 182 tanítási nap során az iskola dolgozóin kívül ismét többen is segítettek munkánkat: Gáspár Tibor a Leányvári Német Önkormányzat részéről, a Pfluger házaspár, az Asztalitenisz Szakosztály, Pócsföldiné Éva, Egriné Hanzelik Claudia, Baumstark Tiborné, Szikoráné Burányi Rita, Halmos Zsuzsa magyar néptáncoktató, az alapítvány szponzorai, a Gyermekjóléti Szolgálat, táncoktatóink, hitoktatók és nem utolsósorban Mezei Ferenc karbantartó. Mindannyiuk segítségét köszönöm.

Az idei tanévben az „Akikre büszkék vagyunk”-tábla tartalmazza azon tanulóink nevét, akik versenyeken indultak, teljesítettek és közben jól is érezték magukat. Helyezéstől függetlenül minden versenyzőt dicséret illet.

A versenyeken elért helyezésekért a tanulók már megkapták jutalmukat, a kitűnő és jeles tanulmányi eredményért pedig az igazgatónő könyvjutalomban részesítette a diákokat (32 fő!).

A Leányvári Német Önkormányzat jutalmában részesültek a megyei német versenyen elért kiemelkedő (1.) helyezéseikért: Hanzelik Péter és Sipos Panna, Varga Zsófia és Balázs Attila, Szakolczi Anna és Balázs Dániel.

A 8. osztályból 4 tanuló tette le a tavasz folyamán az alapfokú DSD (Deutsches Sprachdiplom) vizsgát német nyelvből: Szűcs Matild, Vojtek Tamás, Safár Gergő, Kiss Laura. Köszönöm kollégáim, Leányvári Gabriella és Misik Hajnalka segítségét a felkészítő munkában.

Történelem tantárgyból kiemelkedő helyen (országos 4.) végeztek tanulóink a Debrecenben megrendezett országos versenyen. Ők most egy meglepetésben részesülnek: Szűcs Matild, Vojtek Tamás, Safár Gergő és Safár Márton június végén 3 pedagógus kíséretében Mohácsra utazhatnak, ahol követik a csata útját egészen a mai Horvátország területéig.

Köszönettel tartozunk az iskolát támogató szülők áldozatos munkájáért is. Végül, de nem utolsósorban köszönöm kollégáimnak és iskolatitkárunknak, Vasné

Schmidt Katalinnak az egész éves munkát, a technikai dolgozóknak, hogy mindig széppé varázsolják az iskola arculatát. Köszönöm Madar Zsuzsának, aki márciustól segítette munkánkat, hogy mindig észrevette, hol és kinek tud érdemben segítségére lenni.

Az igazgatónő a következő versidézet gondolataival búcsúzott a ballagó diákoktól:

„Sem öröklét, sem gyémánt tudást / nem adhatok, boldogságot se békét, / s nem rejthetlek el biztos menedékként: / hogy gonosz ne lásson, s a gonoszt ne lásd. ... De tudd: csábít vagy taszít a jelen, / ellenállni sohsem reménytelen, / s bár bukjék, nyer az igaz gondolat. / A világ zsarnok? Te belül szabad vagy, / mit gondolj, írd, magad szabad magadnak, /- hát ezt hagyom rád: Soha fel ne add!”

Könyvtárhasználati vetélkedő

Pócsföldi Gáborné Éva évek óta szervez könyvtárhasználati vetélkedőt a 3-4. osztályosok számára. Mi szeptember óta rendszeresen jártunk le a könyvtárba osztályfőnökünkkel, Kati nénivel. A vetélkedő során sok érdekes feladatot oldottunk meg: rejtvényeket, színezéseket, könyvtárismereti feladatokat, a megoldásokat pedig könyvekből kellett kikeresnünk. Minden csapat nagyon igyekezett, hogy minél több pontot gyűjtsön. Sokat tanultunk, és közben nagyon jól is éreztük magunkat. Az utolsó alkalommal volt az eredményhirdetés, és nagyon örültünk, mert a mi csapatunk lett az első! Csapatagok: Bartl Zoé, Béres Boglárka, Sipos Panna, Visnics Lili.

A győztes csapat



Változások a hulladékszállításban

A tavalyi évben már volt egy jelentős változás a lakossági kommunális hulladék begyűjtésének és elszállításának rendjében. A jogszabályi változások miatt Leányvár korábbi szolgáltatója, a Saubermacher Kft. kivonult Magyarországról és a helyébe az ekkor kiírt közbeszerzési eljárás nyertese, a Kommunál-Junk és a Vertikál Zrt. alkotta páros lépett. Az új szolgáltató viszonylag gyorsan megkötötte a lakossággal a szerződéseket és a szemétszállítás fennakadás nélkül folyt tovább.

Idén újabb változtatásokat foglalt törvénybe az Országgyűlés. 2016. április 1-től átalakított hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer működését tervezte bevezetni a törvényalkotó. Létrehozták az NHKV Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaságot (a továbbiakban: NHKV Zrt.), mely feladata koordinálni az ország valamennyi kommunális hulladékszolgáltójának a munkáját. A tervek szerint 2016. április 1-től már ez a szervezet szedné be a lakosságtól a szolgáltatási díjakat. Mivel azonban az új szervezet még azóta sem tudta megkezdeni az érdemi működését, így a lakosság immáron negyedik hónapja nem kap számlaleveleket. Sajnos további rossz hír, hogy valószínűleg még további hónapokig nem is fog működni az új központosított számlázás. **Amint elindul az NHKV számlázása, akkor viszont utólag ki fogják számlázni a teljes, április 1-je óta eltelt időszak szolgáltatási díját.** Kérek minden leányvári polgárt, hogy készüljön előre erre a helyzetre, mert egy átlagos háztartásban ez több tízezer forintos felgyülemelő kiadás hirtelen megfizetésének gondját jelentheti.

Az új rendszerben tehát a Vertikál Zrt. már csak a hulladék elszállítását végzi, az érte kapott szolgáltatási díjat viszont már az NHKV szedi be, és az NHKV fizeti a Vertikál Zrt. szerintük elfogadható költségeit.

Ezekon túlmenően egy kisebb változás is életbe lépett a nyártól. A Vertikál Zrt. megszervezi a zöldhulladék elszállítását, igaz, csak a jogszabályi előírások mértékéig. Ez azt jelenti, hogy **minden hónap második hétfőjén történik majd a zöldhulladék begyűjtése.** Az emblémázott, biológiailag lebomló hulladékgyűjtő zsák első darabját az első szállítást megelőzően juttatják el a háztartásokba - a szelektív hulladékgyűjtő zsákokhoz hasonlóan. A begyűjtés napján azokra a címekre, ahol a zsákot felhasználták - és a szállítási napon kihelyezték a megfelelő módon - a cserezsákot átadják. Valamennyi ingatlanhasználó részére évi 10 db zsákot ingyenesen biztosítanak.

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy ez a rendszer a törvénynek ugyan megfelel, de vidéki környezetben életszerűtlen, hisz a zöldhulladék nem egyenletesen képződik az év folyamán, és ősszel ennél lényegesen több keletkezik. Ezért az önkormányzat szervezésében megpróbálunk egy évben egy alkalommal egy ennél jelentősebb zöldhulladék begyűjtést megszervezni. Amint ennek részletei tisztázódnak, úgy a lakosságot külön értesítjük erről.

*Hanzelik Gábor
polgármester*

Közérdekű információ!

Az ÉDV Zrt.-nél külön nyomtatvány kitöltésével („Fogyasztói igénybejelentés a locsolási célú ivóvíz-felhasználás miatti korrekció igényléséhez”) igényelhető 10 % kedvezmény a nyári hónapokra (májustól szeptemberig) vonatkozóan, hiszen ilyenkor a locsolás miatt megnövekszik a háztartások vízfogyasztása. A kedvezményt a csatornadíjból vonják le, mértéke 10 %!

Az ÉDV Zrt. ügyfélszolgálat

Cím: 2510 Dorog, Esztergomi út 42.

Telefonszám: 33 / 502 – 705 vagy 33 / 502 – 716

Nyitva tartás: keddenként 10 – 18 óráig,
csütörtökönként 8 – 15 óráig.

EGY MENEKÜLTCSALÁD ÉLETE BADEN- WÜRTEMBERGBEN

A második világháború a vége felé közeledett. Községünk Budapesttől 32 km-re, Bécs irányában található, melynek magyar neve Leányvár. Mi a háború utolsó hónapjaiban igen sokat szenvedtünk. Budapest az oroszoktól körül volt zárva. E területhez tartozott községünk is. Miután az oroszok három hónap után átvonultak községünkön, csak egy tehén maradt a legkisebb gyermekek ételmezésére. Az orosz katonák csak egy kockakenyeret kaptak ételmezésükre, minden más ételmiszerről nekik maguknak kellett gondoskodni. Az egész faluban nem volt már ételmiszer. Már akkor röpcédulákon olvashattuk, hogy a németeket el fogják zavarni. Ezt nem igen hitte senki és mégis bekövetkezett. Bennünket saját házainkból kizavartak. Velünk nem törődött senki. Bennünket nagybácsikánk fogadott magához, aki ez időszakban papi hivatását kezdte, alig 30 évesen, egészen fiatalon. [Vencel Antal máriahalmi plébánosról van szó, akinek leányvári házát emléktábla jelzi.] Nála voltak szülei, akik a mi nagyszüleink voltak. Anyánk velünk, a három gyermekével, apánk a fogházban.

Az elűzetés megkezdődött.

A fiatal plébános intézte, hogy a fogházban lévő apa elérje a vasútállomáson várakozó vonatot, ahol mi türelmetlenül várakoztunk rá. A marhavagonos vonat már készen állt. Az utolsó vagonba némely családdal mi is helyet kaptunk. Még elbúcsúztunk szeretett nagybácsikánktól. Szomszédunk, aki szénbányász-ként otthon maradhatott, még trombitán eljátszotta: „Ich hatte einen Kameraden...” A marhavagonos vonat indulásra készült. Mindenki keservesen sírt. A vonat nyugat felé haladt, mindnyájan megkönnyebbültünk, hogy nem kelet felé megy a vonat. A vonat éjszaka haladt. Napközben egy állomáson állt. Ez így folytatódott 10 napig. Azután megérkeztünk a heidenheimi pályaudvarra. A Vöröskereszttől teát és kekszet kaptunk. A megelsteteni Bunnanmühle lággerbe kerültünk. Minden család egy kamrába került. Főztek számunkra, és étellel jól elláttak bennünket. Ez mintegy 10 napig tartott, tetvetlenítés folyt, mi nem voltunk tetvesek.

Vasárnap katolikus templom után érdeklődtünk. Segítséggel megtaláltuk a heidenheimi Mária templomot. Mi sírtunk a templomban, ahol az emberek aprópénzt adtak nekünk. Tíz nap után teherautókon Fleiheimbe érkeztünk. Az „ökrökhöz” nevű vendégház

előtt leszálltunk az autóról és kérték, hogy várjunk, ameddig a helyi előljáró megérkezik. Ez estig tartott. Végül azt mondták a már régebben Fleiheimbe kerültek, hogy most jött a polgármester. Ökrös szekérel érkezett a polgármester. Mi azzal fogadtuk, hogy „már egész nap vártunk rá”. Ő úgy gondolta, hogy ennyi utazás után ez a kis idő nem számottevő. Elmondtuk neki, hogy 10 napja még otthon voltunk.

Nagyanyámmal egy kis parasztszobában kaptunk helyet. Két ágy, egy szekrény, egy kis asztal és egy szék volt a szobaberendezés. Szüleim két testvéremmel a falu kovácsmesterének kis szobájába kerültek. Egy ágy két szalmazsákkal volt a berendezés. A szoba közepén egy vaskályha, melynek füstcsöve az ablakon volt kidugva. Az apa beteg, ő német katona lévén magyarországi börtönbüntetéséből szabadulva került kitelepítésre. Nagyanyámmal a paraszti munkában segítettünk a befogadónknak. Minden idegen volt és a szerszámok is szokatlanok, másmilyenek voltak. Nagyon rossz idő volt, szakadatlanul esett az eső. Nem volt rendes ruhánk. Húsvétra készülődve egy jó asszony egy egész tál festett húsvéti tojást hozott. Mi hálásan emlékezünk a családra. Én már nem tudtam a paraszti munkában segíteni, mert 16 évesen beteg lettem. [Az emlékezés egy bekezdésében a család tagjainak lakhely és munkahely változásait részletezi.]

Testvéreim az elemi iskolába kezdtek járni. Többnyire gyalog mentek iskolába és munkahelyeikre. Nehéz volt. Füzetekben sok volt a pirosbetűs javítás.

Magam egy munkaruha varrodában találtam állást, mint afféle kifutólány (Laufmädchen). Csomagokat hordtunk szét a boltoknak és a postára vittük a szállítandó küldeményeket. Egyik nap, amikor a városból visszaérkeztem, különös atmoszférára lettem figyelmes. Mindannyian ellenem voltak, amelynek nem tudtam az okát. Később észleltem, hogy mindannyian nézték, hogy mit eszek. Amiért nem volt kenyérünk, anyánk számunkra krumpligombócot (Kartoffelnödel) készített. A gombócban lekvár volt a töltelék, kívülről prézli és barna cukor. Fehér cukor akkoriban még nem volt. Micsoda finomságokat esznek ezek a menekültek, korlátozni kellene az ételmiszerjegyeiket! Mi mindent hoztak otthonról és itt megeszik előlünk a mi kevés ennivalónkat! [A hazai szilvágombóc inflációs időre adaptált változatáról van szó.]

A főnöknő, aki jóindulattal viszonyult hozzám, két napig nem jött dolgozni. A dolgozók az irodába mentek és panaszkodtak, hogy én mi minden rosszat csinálok. Egy férfi az irodában közölte velem, hogy másnap jöjjenek a papírjaimért. További szavait nem értettem. Teljesen kétségbe estem, otthon a nagy szegénység, az apa betegsége miatt nem tud dolgozni. Gondoltam, hogy másnap elmegyek a papírjaimért, majd utána az üzemhez közeli vasúti síneken a vonat elé vettem magam. Haza nem megyek, ezt szüleimnek nem mondhatom el. Ők nem hiszik el nekem, hogy nem tettem semmi rosszat. Én, mint máskor elmentem dolgozni. Ezen a napon a főnöknő is dolgozott már. Az irodában tájékoztatták őt, hogy mi történt velem kapcsolatban. Közölte, hogy ez neki kapóra jön, mert egy állásajánlatot tesz nekem. Egy élelmiszerboltot kell neki átvennie, és engem is átvesz munkatársának. A boltban tizenkét és fél évet dolgoztam. Bizonyára a jó Isten segédelmének is része van abban, hogy minden jóra fordult.

Fivérem sem volt sokkal jobb helyzetben. Ő Heidenheimben lett lakatostanuló. Mestere alkalmazta őt. Feladata volt a szerszámok kézre adása, de ő nem értette a sváb dialektust, ráadásul mesterének nem volt tiszta a kiejtése sem, és ő nem a kért szerszámokat adta kézre. Egy pofont kapott, amit ő nem tudott elviselni. Elsírta magát. Az eset őt nagyon megviselte. Ilyesmi vele még életében nem fordult elő. Este hazaérkezve érdeklődtünk, hogy mi történt veled? Ah, semmiség, az a hegesztéstől van.

Mi mindent kibírtunk és nem adtuk fel!

Húgom először egy fogorvosnál volt háztartási alkalmazott, majd egy heidenheimi könyvnyomdában dolgozott. Nattheimben volt egy jó polgármester, aki a hazájukból elűzötteknek házhelyeket juttatott. Fleinheimben nem kaptunk házhelyet, ezért mi a nattheimi Friedenshöhe térségében építkeztünk.

Egy nehéz időszak, egész nap a munkahelyen, utána pedig a nattheimi építkezésen. Egy jóságos üzletasszony a hónap végéig biztosított számunkra ételt és italt, amikor is fizetni tudtunk érte. Estig dolgoztunk az építkezésen, majd gyalog tértünk haza Fleinheimbe.

Reggel egy rozoga biciklivel mentem Nattheimbe. Az apa kerékpárral járt a tyúkfarmjára. Elérkezett a várt pillanat. 1952-ben beköltöztünk az új házba. A falak még vizesek voltak.

Két év múlva, 24 évesen férjhez mentem egy háborússérült emberhez. Epilepsziás rosszulletei voltak. Nagyon sajnáltam, de nem tudtam rajta segíteni. Szülei nagyon jók voltak hozzám. Ők elfogadható helyzetben éltek. Apósom külföldön vállalt munkát. Két lányunk született, Annemarie és Gerda. Bátyám mestervizsgát tett, dolgozott és feleségül vett egy telepes lányt (Flüchlingsmädchen). Három gyermekük született.

Márta húgom egy csehszlovák tüdőbeteg emberhez ment feleségül. Egy lány és két fiúgyermekük született. Mi testvéremmel dolgozni jártunk, a nagymamák gondozták gyermekeinket. Bátyám a mestervizsgája után a szülői ház istállóját lakatos műhellyé alakította át. Ez volt a tyúkistállós lakatosműhely! (Hühnerstall-Schlosserei)

Az apa a képviselő-testület tagjaként segítségére volt egy műhely építésére alkalmas terület biztosításában. A lakóház mellett megépítette a lakatosműhelyt, amely 30 lakatos tanulóknak biztosította a gyakorlati oktatást.

Az apa 56 éves korában, ereje fogytán halt meg. Fivérem anyámat és anyósát magához vette.

Felneveltük gyermekeinket, Annemarie gyorsíró, Gerda fodrász. Húgom gyermekei közül Mónika óvónő, Werner rendőr, Heinz a közigazgatásban dolgozik. Bátyám lánya férjével együtt átvette a céget és a műhelyt. Mindegyikünknek háza van. Én úgy gondolom, hogy velünk – a hazájukból elűzött kitelepítettek befogadásával – Németországot kár nem érte, hanem a világ szimpátiáját váltotta ki az építő munka. Köszönjük a jó Istennek és vezetőinknek, hogy megtarthattuk keresztény szellemiségünket.

Mi Németországban az egész világ szemeláttára egy nagy néppel egyesültünk és egy országgal azonosultunk.

Anna Ranger született, Tix

89564 Nattheim, 2016.04.17.

Utóirat a pályázati visszaemlékezéshez: A Németországban élő 86 éves, leányvári születésű kitelepített Anna Rangers, született Tix Anna 1946. márciusáig Leányváron élt. Apja hentes és mészárosként húsboltjában dolgozott községünkben. Anna egy stuttgarti tartományi pályázatra küldte be a német nyelven írt emlékezését. Hozzájárulásával vállalkoztam a dolgozat fordítására és a Leányvári Újságban való megjelentetésére. Az írás eredeti példánya birtokomban van. Annával hosszabb idő óta rendszeresen a telefonbeszélgetéseim és a levelezésünk. Évek óta postázom számára a Leányvári Újság megjelenő példányaikat. Őt minden érdekli, ami szülőfalujával kapcsolatos. Leányvárra emlékező írásai rendszeresen megjelennek a németországi Schwabenverlag kiadásában megjelenő éves kalendáriumokban (Unser Hauskal-

ender.) Hozzá tartozóiért emlékmisét mondat templomunkban. Anyagi támogatásával segítette a templom tetőzetének felújítását, az egykori templomépítő plébánosunknak, Gianone Józsefnek sírhely felújítását, nagybátyjának, Vencel Antalnak, az első leányvári születésű felszentelt lelkésznek leányvári és máriahalmi emléktábla készítését. Magyarországi sorstársaihoz hasonlóan Őt és családját a porig bombázott Németországban a nagyfokú szegénység várta, de sok-sok munkájuk révén ma Európa egyik legfejlettebb országának polgári demokráciájában, szabadságban és jólétben élnek, és jó szívvel gondolnak szülőhazájukra, amely egykoron megtagadta őket.

*Leányvár, 2016. 06. 15.
Dr. Szakmár János*

KÖNYVAJÁNLÓ

A Leányvári Újságban eddig nem olvashattunk megjelenő könyvújdonosságokról, de a közelmúltban tartott két könyvbemutatóon olyan könyveket dedikáltathattam a könyvek szerzőivel, amelyek értékes darabjai gyűjteményemnek, mert szorosban kapcsolódnak a helyi újság hasábjain megjelenő, múltat idéző írásaimhoz.

Az idei Ünnepi Könyvhét esztergomi megnyitójaként június 9-én, a regény témájához illő reprezentatív helyen, az Esztergomi Dzsámiban (Berényi u.18.) került bemutatásra **Borz Tamás: Az érsek vitéze – Esztergom 1543** - c. történelmi regénye. A lokálpatrióta, fiatal esztergomi szerző egy olvasmányos ismeretterjesztő könyvével először lépett olvasói elé. Könyvében valós és képzelt személyiségek szépirodalmi igényességgel írt történetéről olvashatunk. Szulejmán szultán 1543-ban – Bécs ostromát előkészítendő – az esztergomi várat készült elfoglalni. A könyvben Várdai Pál esztergomi érsek kiváló vitézének, Horváth Bertalan várparancsnoknak és katonáinak helytállásáról olvashatunk. Megismerhetjük a várnak és környékének történelmi épületeit, utcáit, bástyáit, de a közel félezer éves népszokásokat is, amelyek a főhős szülőfalujának, Nagyölvéd (Esztergomtól északra, 30 km-re a mai Szlovákiában) községnek naplószerű eseményei alapján tárulnak elénk. A török világ berendezkedéséről is képet kapunk, és jobban megérthetjük 150 évig történő magyarországi pusztításaikat. Szép illusztrációkat, gazdag bibliográfiai fejezetet, térképvázlatokat, fogalomtárat, helységnév sorolást és a szereplő valós személyekről való rövid ismertetőt találunk a könyv kiegészítő részében. A könyv az esztergomi Laskai Osvát antikváriumban megvásárolható.

Bennem más gondolatok is előtolakodtak a múlttól és a jelenről.

A magyar parlamentben 1942-ben hangozott el először a hírhedt „Egy batyúval jöttek ...” kezdetű, parasztpárti jelszóvá vált mondat. A 3 nagy „Schwabenzug” keretében ilyen lepusztult, elnéptelenedett országba jöttek sváb őseink, és „batyujukban” hoztak szerszámokat, vetőmagot, szőlővesszőt és nagy-nagy szorgalmat meg hozzáértést, hogy e lepusztult országnak legyen adófizetője és katonája, hogy újra induljon az élet.

Esztergomi középiskolás éveimben még csak elhagyott, romos épületmaradványok voltak a mai dzsámi helyén. Ma az Özicseli Hadzsi Ibrahim Dzsámi a Rosenberg Hungária Kft. tulajdona, és a németországi anyavállalat támogatásával kerülhetett sor a teljes rekonstrukciójára.

Április 14-én a dorogi Gáthy Zoltán Városi Könyvtár és Helytörténeti Múzeumban mutatta be a balatonszabadi Imedias Kiadó, 2015 (info@imediaskiado.com) **Adam Müller-Guttenbrunnak A svábok bejövetele** című történelmi regényét, amely először 1913-ban jelent meg *Der große Schwabenzug* címmel. Az Imedias Kiadó német nyelven is megjelentette a regényt. A szerző a XIX. századforduló historikusaként valós és kreált személyek szerepeltetésével ad képet a Németországból induló nagy népvándorlás előzményeiről, okairól és gyakorlati részleteiről.

A valós események olvasmányos feldolgozása hű képet ad az Ulmból induló tutajokon megtett hosszú, veszélyes és fárasztó dunai utazások részleteiről (Ulmer Schachtel), a bácskai és bánáti svábság településeinek építkezéseiről, a malária és a pestis nagymérvű járványairól, a fejlettebb földművelés és szőlőgazdálkodás meghonosításáról.

Izgalmas, jó olvasmány azok számára, akik egykori sváb őseik múltját, családfáját kutatják, de adalék a törökidő utáni élet délvidéki újraindításához, a magyarországi sváb települések kialakulásához, társadalmi és kulturális vonatkozásainak megismeréséhez is.

Sajnálatos, hogy a kiadó forrásai nem teszik lehetővé a könyvesboltok forgalmazási költségeinek vállalását és a magyarul és németül megjelenő könyv csak kiadói forgalmazásban érhető el.

Helyi könyvtárunk is beszerezte a regényt, és onnan kölcsönözve az könnyebben elérhető.

Örömmel venném, ha a Leányvári Újság olvasói is megosztanák közérdeklődésre számot tartó könyvélményüket és az újság rendszeresen közölhetne könyvajánlásokat.

Leányvár, 2016. 06. 17.
Dr. Szakmár János

EGY ÚJABB LEÁNYVÁRI HELYTÖRTÉNETI DOLGOZAT ORSZÁGOS SIKERE

Pléli Csanád két országos első helyezést elért dolgozata után egy új országos sikerhez gratulálhatunk településünk fiatal lakójának, Zörényi Glória Afroditénak, aki az 2016. évi Kutató Gyerekek Tudományos Konferenciájának (KGYTK) országos döntőjén az Ember és Társadalom műveltségterületen, kutatásmódszertan kategóriában első helyezést ért el.

Dolgozatának címe: A kitelepítés. Mottójának Tompa Kálmán Hősök emléke című versét idézi:” Mi nem sírunk már, csak emlékezünk!”



Nyolcsoros bemutatkozásában olvashatjuk: „Zörényi Glória Afroditénak hívnak. Esztergomban születtem 2005. 04. 20-án. Szüleimmel és testvéremmel Leányváron lakunk. Édesanyám Frank Mónika, rokanynyugdíjas. Nevelőapám, Kövesdi István Attila ... repülőgép szerelő. Egy testvérem van, Zörényi Dávid Kristóf. 14 éves, ugyanabban az iskolában tanulunk. Kedvenc tantárgyam a történelem és a magyar. ... Ha felnövök, történész vagy orvos szeretnék lenni. Jelen publikáció az első kutató munkám.”

A témaválasztásának motivációjaként írja, hogy „Nagyon érdekelnek a történelmi dolgok, események, de azon belül a falumban történt dolgok. Kiemelten: amelyek a svábokkal, sváb ismerőseimmel, rokonaimmal történtek, mert én is sváb vagyok.

Arra szerettem volna válaszokat találni, hogy: Miért történt a kitelepítés? Miért kellett elhagyni a hazát az őseimnek?”

Glória a dorogi Zrínyi Ilona Általános Iskola 5.a osztályos tanulója, ahol Ködös Endre Levente tanár úr, Szurdiné Szó Anikó osztályfőnök, valamint Glória nevelőapja, Kövesdi István segítette, korrepetálta munkáját.

A pályázati munka taglalja a kitelepítés előzményeit, a megszólaltatott visszaemlékezők történeteit és összefoglalásként a szomorú események napjainkig nyúló következményeire is kitér. Forrásjegyzék és képjegyzék egészíti ki az értékes munkát. Bizonyára a könyvtárunk helytörténeti gyűjteményébe is eljut a színvonalas dolgozat, és ezáltal az érdeklődők is olvashatják azt.

Imponáló a tizenéves tini sváb identitása. „Én is sváb vagyok”- írja. Történelmünkben egy emberöltő időszakig sem kell visszatekintenünk, mikor ennek ténye csak hátrányos megkülönböztetésekkel járt.

A dolgozat címében is megérdemelte volna a „leányvári svábok” lokálpatrióta fogalmazást, hiszen tartalmában végig azt elemzi. „A kitelepítés” egy általános kategória és nem csak a svábsággal kapcsolatos. Dicséretes a forrásjegyzékek megjelölése, de a Leányvári Újság helyett inkább a dokumentumok eredeti példányainak elérhetőségi helye a korrektebb.

A dolgozat 6 korabeli fényképet közöl, melyből 3 fénykép más kitelepítési anyagokban is szerepel. A 2-4 fényképek leányvári helyszínei nem bizonyosak, viszont van még további két fényképfelvétel, amely a herbrechlingeni fertőtlenítő táborban készült. Az ismert 4 herbrechlingeni fényképen csak leányváriak láthatók, valamennyi személy neve ismert. E felvételek egy németországi újságban kerültek először közlésre, amelynek alapján a kitelepített személyek jelentkeztek az újság szerkesztőségénél. A felvételek készítője ismeretlen. A felvételek megmentése és megjelentetése Schmidt Mátyás budaörsi kitelepített sváb érdeme.

Apróbb észrevételeimmel csak a dolgozat leányváriságát, hitelességét kívánom erősíteni. A 16

oldalas munkát mindenkinek olvasásra ajánlom, aki községünk 70 évvel ezelőtti eseményeire kíváncsi.

A dolgozat elkészültének körülményei közül kiemelten kell szólni arról a szellemiségről, amelynek több év óta meghatározó szerepe van az országosan elért kiemelkedő sikerekben. A dorogi zrínyis alkotó műhely megteremtése és munkája Dankó József iskolaigazgató és Kovács Lajos tanár úr érdeme. A dolgozat témaválasztásában szerencsés körülmény, hogy az anyai nagymama gyermekként átélte a kitelepítést, majd felnőttként tapasztalta az itthon maradhatott svábság munkás sorsának alakulását, változását. Az ő tanácsai biztos sorvezetőnek bizonyultak.

A Dorogi Füzetekben közlik a pályadíjas dolgozatokat, de a tanév végeztével a dolgozatok készítői is lehetőségek kapnak, hogy nyilvános fórumon szóljanak munkájukról. Glória, aki a leányvári német nemzetiségi táncsoport tagja ez alkalomból leányvári viselkedésben és a hagyományos leányvári sváb hajfonásos „frizurával” vett részt a sikeres szóbeli szereplésen, amelyet június 14-én, a dorogi művelődési ház könyvtártermében tartottak. A nagyszámú érdeklődő tapssal köszönte meg a sikeres bemutatkozást és a színvonalas témaismertetést.

A dorogi gyakorlat leányvári adaptálása jó lehetőség lenne arra, hogy egy helytörténeti fórum keretei kialakuljanak községünkben is. Bizonyára szívesen nyilatkoznának e fórumokon azok is, akik a dolgozatok készítőinek riportalanyai voltak.

Felvethető az is, hogy községünk az elért sikerekért jutalmazza-e a tudóspalántákat, ahogy ez Dorogon is történik. Glóriának Dr. Tittman János polgármester úr adta át a város megbecsüléseként a dorogiak ajándékait.

A bevezető Tompa idézet továbbgondolásra is érdemes. „Mi nem sírunk, csak emlékezünk!” Emlékezünk, de méltóan azokhoz, akik e jogtalanságokat megszenvedték, és legyünk büszkék azokra a fiataljainkra, akik e traumára méltó módon emlékeztetnek, szolgálva ezzel Leányvár jó hírét.

*Leányvár, 2016. 06. 12.
Dr. Szakmár János*

Évtizedek óta a nemzetiségi nevelés szolgálatában

2016. június 4-én ünnepélyes keretek között ballagtak el az óvodából a leendő első osztályos gyerekek.

A Leányvári Német Önkormányzat méltatta Kiss Lászlóné Márti óvó nénit, az óvodai nevelés és a nemzetiségi nevelés területén végzett tevékenységéért és odaítélte neki a „*Leányvári Német Kisebbségért*” díjat.

A Leányvári Német Önkormányzat által alapított díjat már többen birtokolják a községben. Olyan személyek, intézmények részesültek ebben az elismerésben, akik tevékenységükkel hozzájárultak a nemzetiségi kultúra ápolásához, a hagyományok megőrzéséhez. A nevelés- oktatás területén végzett munka segíti fiataljaink identitásának megőrzését.

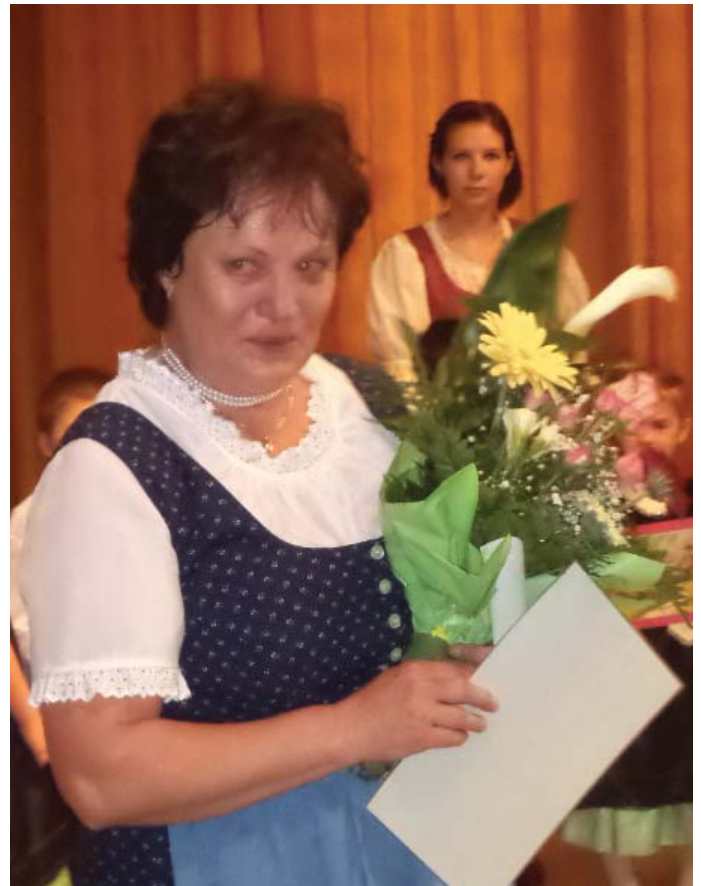
„ *Wie eine Fackel brennt in dir ein Licht*

*der Mutter Wiegenlied
oft klingts dir zu.
Vergiss ja deine Muttersprache nicht,
und tue deine Pflicht,
dann findest du die innerliche Ruh.“*

/Josef Kanter: Die Muttersprache/

Gratulálunk és további jó egészséget kívánunk!

*A Leányvári Német Önkormányzat nevében:
Nagyné Engler Zsuzsa*



Kultúrcsoportjaink tavaszi programjai

Tavaszi kirándulás

Egyesületünk vezetősége még a tavasz beköszönte előtt döntött úgy, hogy ezentúl hagyományt teremtve, egy-egy kirándulást szervez minden tavasszal és ősszel táncosainak, énekeseinek, zenészeinek, valamint az ő családtagjaiknak.

Május 8-án kisebb csapatunk Leányváron vonatra pattant és meg sem állt Piliscsabáig. Klotidligeten keresztülbandukolva másztuk meg a 447 m magas Nagy-Kopasz hegyet, melynek a tetején elértük első célunkat, a Dévényi Antal-kilátót.

A kilátót 2015. június 16-án adta át a Pilisi Parkerdő Zrt. A fából készült építő-logikai játék, a Jenga alapján tervezett, 11,5 m magas építmény Dévényi Antalról, a Bedő Albert-díjas erdészről kapta a nevét. Érdekességek a kilátóról: padlósintje 11,5 m magas van, az épület egy 4,2 x 4,2 m alapterületű hasáb, amely tömör, egymásra rakott fenyőgerendákból épül fel. A kilátóhoz 132 m³ gerendát használtak fel.* Szép, tiszta énsapsütéses időnk volt, így csodálatos kilátás nyílt a Budai-hegységre és a Pilisre. A gyönyörködés után ki-ki evett-ivott, pihent vagy fényképezkedett. Majd utunkat Piliscsév irányába folytattuk, ahol is Kosztká Viktor trombitásunk pincéje volt végcélunk. Viktor saját készítésű borral és tábortúzzal várta kissé elfáradt csapatunkat. Ismét megpihenhettünk és jó hangulatban beszélgetett, ki-ki ameddig maradt. Kirándulásunk alatt kb. 13.000 lépést és 10 km-t tettünk meg. Ősszel folytatjuk!

*Forrás:

http://www.parkerdo.hu/index.php?pg=news_1_1131

Megyei Nemzetiségi Felnőtt Fesztivál

21. alkalommal, 2016. május 28-án került megrendezésre a Komárom-Esztergom Megyei Nemzetiségi Felnőtt Fesztivál. Az idén Piliscsév adott helyet a rendezvénynek, melyen a 29 fellépő csoport közt Leányvárról a dalkör, a zenekar, a felnőtt és az ifjúsági táncsoport képviseltette magát. A program a csévi szlovákok emlékkövének koszorúzásával kezdődött, majd a helyi általános iskola udvarán felállított sátorban folytatódott. A megyéből érkező német, szlovák és roma táncsoportok, énekkarok és zenekarok nyolc percen mutathatták be különböző produkciójukat.

A fellépésünkre egy-két akadály áthidalása után (ki kivel, milyen autóval jut át szomszédainkhoz; minden zenekari tag odaér-e vajon időben), a műsor végén került sor. Dalkörünk vidám énekekkel jó kedvet csalt a sátorba, majd táncosaink, zenekarunk kíséretével fergeteges hangulatot keltett. A tikkasztó meleget és a pirinyó, csúszós színpadot leküzdve minden fellépőnk jó érzéssel hagyta el a táncteret. A jövő évi nemzetiségi találkozón ismét a gyermekeké lesz a főszerep.

Játékdélután

Az ötlet, hogy szervezzünk egy délutánt táncsoportjainak, dalkörünk és zenekarunk tagjai részére, ahol kedvükre játszhatnak, akkor merült fel, amikor januárban megérkezett a pályázati úton megnyert csocsóasztalunk. 2016. március 6-án gyűltünk össze először a kultúrotthon kistermében egy jót kártyáznai, társasozni és csocsózni. Belépőnek mindenki egy kis rágcáslivalót és egy játékot hozott magával. Estig bezárólag kicsik-nagyok együtt játszva töltötték az időt. További két délutánt tartottunk még májusban és júniusban. Ősszel természetesen folytatódnak a játékpartyk.

Gáspár Linda

Gizella-nap Esztergomban

Május 9-én rendezte meg hagyományörző Gizella-napi fesztiválját az Esztergomi Német Nemzetiségi Önkormányzat, melyre a leányvári csoportok is meghívást kaptak.

Az ünnepség 15 órakor kezdődött a Bazilikánál, a magyarok első koronás uralkodójának, Gizella bajor hercegnőnek emléktáblájánál. 16 órától pedig a Duna partján, a Rugby Club Hotel parkjában felállított színpadon folytatódott a program. Felléptek: a Gyakorló Általános Iskola német tagozatos diákjai, a Móri táncsoport és zenekar, a Csolnoki Vegyeskórus, a Csolnoki Altekameraden, valamint a Leányvári Dalkör és Gyermektáncsoport. Este utcabál várta a mulatni vágyókat a csolnoki Krigli Banddel.

Pünkösdi fellépés Alsógallán

Május 15-én Pünkösöd alkalmából Alsógallán szerepelhetettünk. A gyermek és felnőtt tánccsoportot, valamint a dalkört az Alsógallai Baráti Szervezet hívta meg a tavaszi eseményre.

Már több mint tíz éve járunk rendszeresen a pünkösdi rendezvényre, amely idén egy zenés májfadöntéssel kezdődött a Művelődési Ház előtt. Kicsik és nagyok együtt szurkoltak a fa ledöntéséhez, ami a jól szervezett csapatmunkával párosulva meghozta az eredményt. A szokásos felvonulás után megérkeztek a csoportok a rendezvény helyszínére, ahol az ünnepi köszöntőt és megnyitót követően felléptek az Alsógallai Német Nemzetiségi Óvoda táncosai. Ezután a vendégcsoportok következtek, például a Felsőgallai Német Nemzetiségi Általános Iskola Dalköre és

Tánccsoportja. A Pilisszentiváni Tánccsoport színvonalas műsora után következett a Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör. A vidám hangulatú éneklést követően a leányvári gyermek tánccsoport táncait láthatta a közönség. Őket követte a felnőtt tánccsoport, akik szintén nagy sikert arattak. Az utolsó tánca pedig a gyerekek és felnőttek együtt léptek színpadra. A rendezvény végéhez közeledve az Alsógallai Német Nemzetiségi Dalkör és Tánccsoportok is bemutatták műsorukat. A pünkösdi esemény zárásaképpen nemzetiségi táncház várta a táncolni vágyókat, valamint az este folyamán a tarjáni Schwarzstein Kapelle muzsikált a bálban.

Ismét egy élménydús pünkösödöt tölthettünk Alsógallán, reméljük, még sokszor lesz ebben részünk.

Csizmadia Krisztina

Tánccsoportunk Izmitben járt

Törökországi kalandunk

Ami valóban kaland volt a javából: reptéri malőrök, programbeli bizonytalanságok és állandó változások, számunkra idegen kultúra, ételek, „furcsa” emberek és szokások.

De kezdjük is az elején.

Áprilisban meghívást kaptunk Esztergom városától, miszerint az Izmitben megrendezésre kerülő kétnapos fesztiválon vehetünk részt. Táncosaink közül rögtön többen fellelkesülve igent mondtak a felkérésre. Mivel a létszám maximálva volt, felnőtt csoportunk 12 tagja, azaz 6 pár készülődhetett a június 3-tól 6-ig tartó törökországi útra. A meghívás elfogadása után sebtében kezdetét vette a készülődés: repülőjegyek vásárlása, útlevel készíttetés, egyeztetések a török tolmácsunkkal, külön táncpróba, Leányvár-reptér transzfer szervezése, dilemma: a kalapot a bőröndbe tegyék-e a fiúk vagy sem, valamint hogyan tudnak egy kis itthoni nedűt biztonságosan szállítani.

Nézzék el nekem beszámolóim részletességét, de a sok történet sok betűt is igényel. Egyet megígérhetek, unalmas olvasmány biztos nem lesz.

Június 3.

Elérkezett a várva várt nap, június 3-a. Reggel 7 órakor csomagjainkkal és ki-ki izgatottan, mert még sosem repült, elindultunk a budapesti reptérre. A

repülőtéren zökkenőmentesen kezdődött minden: csomagok feladása, átvizsgálás, csoportkép készítés, várakozás, repülőre felszállás, 11:10-kor repülőgépünk felszállása. Ám a gördülékenység csak a gépünk fellegekbe emelkedése utáni huszadik percig tartott. Ekkor a pilóta bejelentette, hogy a repülőgép műszaki meghibásodása miatt (3 hidraulikából 1 elromlott) vissza kell fordulnunk Budapestre, ahonnan majd egy másik járművel és fedélzeti személyzettel folytathatjuk utunkat. Így aztán Budapesten leszálltunk, voucherért, ételért és italért sorban álltunk. 14:20-kor „már” a másik gépen, tükön ülve, a második felvonást vártuk. Azonban nem ment ez olyan simán, mint azt reméltük. Az utaslistával valami nem stimmel: egyenként kb. nyolcszor megszámozták a gépen ülő összes utast (135 fő), a beszállókártyáinkat is leellenőrizték. Kiderült, hogy egy utas (bizonyos Mario) hiányzott, egy másik utas pedig nem volt a névsoron. E problémákat egy óra leforgása alatt végül sikeresen megoldották. Újra felszállhattunk és már semmi akadálya nem volt annak, hogy gyönyörködhessünk a felhőkben, szárnyaljunk a fellegekben Isztambul felé (még a Boszporusz-hidat is kivettük a magasból). Az eredetileg tervezett 14:10-es landolásunkból végül 19:10 lett... Az izgalmak után fellelegezve, „végre itt vagyunk” gondolatokkal indultunk a török útlevel ellenőrzés felé. Tolmácsunk és kísérőnk, Hüsi (alias Hakan, Hakan = Hakan Balta focista) rátermettsége, szervezőkészsége már itt bizonyossá vált számunkra. „Magyar vendégek ne álljanak a

hosszú sorban” jelszóval elintézte, hogy a határőrök leellenőrizzék okmányainkat a török állampolgárok számára fenntartott kapuknál (mindezt bravúrosan, kordon alatt átmászva oldottuk meg). Bőröndjeinket felvéve célba vettük a minket váró buszunkat. Utazási kalandunk még megspékelődött azzal, hogy csomagjainkkal buszt cseréltünk, mivel az eredeti buszunk sofőrje Ankarába sietett. Első benyomásaink: hangzavar, dudálás, gyönyörű tenger és naplemente, hatalmas iparvidék és kikötők, sok-sok mecsetkupola, óriási bevásárlóközpont, kendős nők, hagyományos és ízletes török vacsora, müezzin hangja, autópályán száguldás (sebességkorlát van, de senki nem tartja be), sofőr bravúrosan cigarettázik, telefonál (alkoholt fogyaszt...) és hátra felé beszélve vezet. Szállodánkba érve nyugovóra térhetett, ki-ki amikor szeretett volna.

Június 4.

Első napunkat a szereplésre történő készülődéssel kezdtük (hajfonás és vasalás). Külön busz jött értünk, ami elvitt minket a fesztivál helyszínére, amely egy tó partján került megrendezésre. Egy itthoni majális rendezvényhez tudnám hasonlítani: kirakodóvásár, gyerekeknek játéklehetőségek, fellépők, különböző versenyek. Az első fellépésünkre kb. 12 órakor került sor, ami tele volt meglepetéssel. Két percenként változott a program: egy táncot táncoljunk, aztán négy táncot táncoljunk, nem, mégis csak egy táncot, a törökök előtt vagy után jövünk. Közben jött egy újabb ötlet: Kinga menjen fel a színpadra, válaszoljon magyarul török kérdésekre és mondjon egy török mondatot: „Ne mutlu Türküm diyene.” („Boldog, aki töröknek mondja magát.”) Kinga épphogy kiejtette az utolsó szavakat, másodpercnyi szünetet sem hagyva el is indították táncos számunk zenéjét, aminek a végét pedig összemixelték egy következő számmal. A csúszós, hepe-hupás színpad ezek után már alig tűnt fel mindenkinek. A színpadról jól kivehető volt, hogy a közönség soraiban a nők és a férfiak külön oldalon foglaltak helyet. Szereplésünk után leültettek minket az első piros székes sorba, ahol a VIP vendégek ültek, cseresznyével és teával kínáltak. A következő fellépésre várva rengetegen megállítottak minket egy-egy közös kép erejéig (lányokat csak nők), igazi „sztárok-nak” érezhettük magunkat. Délutáni szereplésünket 15 órára ígérték, amiből aztán 16 óra lett, mivel meg kellett még várnunk azt is, hogy a színpad mögötti toalettben a szippantós autó elvégezze a dolgát. Esténk Izmit partján telt, ahonnan megcsodálhattuk az esti város fényeit, és aki vevő volt rá, megízlelhette a török vízpipát.



Június 5.

Második napunk is hasonlóan kezdődött, mint az első (reggeli, hajfonás, vasalás). Fekete rendszám buszunkat 11 órára ígérték, amiből aztán 11:30 lett. Fekete rendszám? Nos, igen, ennek a rendszám-nak hatalma van, hiszen a polgármesteri hivatal járművét hivatott jelezni. Izmit polgármesterének számunkra különös személyi kultusza és rangja van: testőrök kísérik, sofőrjei vannak, autók oldalán szerepel a fényképe, az emberek felállva tapsolnak neki és fényképezkednek vele, arcképét beszéde alatt aranszínű képkeretben a színpad elé teszik. A rendezvény helyszínére ismét repesztve, több piros lámpán áthaladva érkeztünk meg. Kinga és Peti lufifújó versenyen jeleskedtek (a nyeremény határidőnaplóban persze benne volt a polgármester arcképe), körtáncot jártunk a törökökkel, a polgármesterrel egyenként kezet fogtunk és fotózkodtunk. Fellépésünk ismét bravúrosra sikerült, de most nem a zenelejátszás miatt. Időközben a színpadra fekete szőnyeget tettek le, ami még csúszósabbá tette azt. Az első számunkat szerencsére mindenki kéz- és lábtörés nélkül túlélte. Műsorunk további részét a színpad előtt, a bár göröngyös, de biztonságos füves placcon folytattuk. Fellépésünk végeztével

visszaszánguldottunk a szállásunkra, gyors készülődés után ebédelni, majd mecsetlátogatásra indultunk. A kis mecsetben a helyi imám az iszlám vallásról és az épület történetéről mesélt nekünk. Utunk hegynek felfelé folytatódott. Egy erdei parkba értünk, ahol a fiúk kézzel próbáltak meg halakat kifogni egy akváriumból, szuveníreket vásárolgattunk, ketten légpuskával lufikra lövöldöztek, vízesést néztünk és újra megízlelhattuk a törökök nemzeti italát, a „csaj”-t, azaz a teát és a valaha látott „legfinomabb” nassolnivalót, a savanyú szilvát sóval... A kellemes környezet után a belvárosba indultunk. Egy gyors buszcsere a polgármesteri buszok telephelyén (Vivien szerint Mordorban) nem maradhatott el. Sofőrünk vezetési stílusával csak tovább fokozta jókedvünket. A városban egy rövid sétát tettünk, megízlelhattuk a baklavát és a dürümöt. Hazavezető utunkon kb. este fél 11-kor hatalmas tömeget láttunk, akik a ramadán előtti utolsó imáról siettek haza a mecsetből. Szállodánkban billiárdversennyel zártuk a napot.

Június 6.

Elérkezett utolsó napunk, amely - mily meglepő! - buszos bakival indult. Nyolcfős buszt küldtek értünk, de a hibát természetesen orvosolták. Mindeközben mi türelmesen várakoztunk a szálloda halljában. Az isztambuli repülőtérre érve időztünk néhány órát, ahol megduplázódott azoknak a nikábos nőknek az egy négyzetméterre jutó száma, akik teljes egészében feketébe burkolózva, csak a szemüket mutatva jártak-keltek (Tibi szerint nindzsa nők). A vámmentes részen mindannyian együtt figyeltük a kijelző táblát. Mikor lesz már beszállás? Indulásunk előtt 10 perccel végre megjelent a „beszállás” felirat. Indulhattunk a beszálló kapu felé, ahol a törökök felháborodottan mondták: „Hol voltunk?! Az egész repülőgép csak ránk várt...” Ülésünkre lehuppanva, biztonsági öveket becsatolva már indultunk is. Mint utólag kiderült, nem működött a kijelző tábla... Budapesten épségben és időben landoltunk. A reptéri buszon állva Kinga megkönnyebbülve felsóhajtott: „Én már annyira örülök, hogy Budapesten vagyunk és minden rendben

van.” Egy másodpercre rá megszólalt Bálint: “Linda, van egy rossz hírem, nagy baj van. A repülön hagytam az útlevelem.” Oh-oh. Rendőrnek, sárga mellényes bácsinak, elhagyott poggyászos néninek szóltunk. Bálint a „senki földjén maradt”, mi a túloldalon, már Magyarországon. Vajon mi következett? Várakozás. Közben Kriszti, majdnem határsértést követett el, ugyanis túl közel ment Bálinthoz a másik oldalon, Vivi és a fiúk pedig adtak a rendőröknek egy-két ötletet, mit is érdemelne Bálint e csodálatos teljesítményéért. Természetesen ép bőrrel megúszta a bakit és az útlevele is előkerült. Utazásunk utolsó, 11. buszára felszálltunk és Leányvár felé vettük az irányt, de már nem örült tempóban.

Gáspár Kinga Facebook bejegyzésével zárnám soraimat, mely frappánsan összegzi négynapos, felejthetetlen, emlékezetes, vicces kalandunkat:

„Mi jár a fejekben? állítólag a törökök csak jót tettek Magyarországnak - polgármesterkultusz, fekete rendszám és testőrök - mecset - műsorterv: 1 óra nyenyerezene, szippantós kocsik, leányvári tánccsoport - ordító emberek/zene - visszaforduló repcsi majd hiányos utaslista - dürüm - a török idő fogalma: 10 perc múlva felléptek! egy óra múlva: mikor is? 10 perc múlva! - a Wizzair idő fogalma: 11.10-kor felszállás. Ó, nem! 15.30-kor - negyven tevé két szép szemért - savanyú szilv...a sóval - a fátyol mögött kedves lány tekintetek - baklava - 120-nál a kamion előzött - várakozás - összemixelt számok - Hakan - szelfi a sztárvendégekkel, azaz velünk - bajusz - török körtánc Supermannel - ne mutlu Türküm diyene - időben megérkezni Budapestre vs. fedélzeten hagyott útlevel - csajozni=teázni - lufifújó verseny - duda - buszcsere Mordorban - ezentúl szólítsatok Kinkhának - örült 4 nap volt -Törökország ♥”

Utunk képei megtekinthetők itt: <http://www.vtgleinwar.eu/kulturcsoportjaink/egyeselet/fenykepek/2016/>

Gáspár Linda

Péter-Páli Palóc Napok

Egyesületünk meghívást kapott Gyöngyöspatára, a Péter-Páli Palóc Napok nevű rendezvényre, ahol egy sváb menyasszonyt, illetve sváb lakodalmast kellett volna bemutatni. A felkérésen kissé meglepődtünk, mondván: Hogyan illünk bele a programba német nemzetiségi csoportként? Kiderült, hogy a falunak kapcsolata van egy németországi településsel, ami képviselteti is magát a rendezvényen. A meghívást így elfogadtuk, és megkezdődhetett a készülődés, a hagyományőrző lakodalom alkalmával viselt ruhák és koszorúk próbája. Felnőtt táncsoportunkat 6 fiatal táncos pár képviselte, őket egészítette ki egy házaspár a dalkörből, valamint a táncsoportból, akik a menyasszony és a vőlegény szüleit „játszották”, és Gerli Józsefné Lízi néni, mint nagymama és öltöztető.



A menyasszony és a vőlegény szerepében Egri Sára és Gáspár Kristóf



A násznép

A program már délelőtt elkezdődött egy ünnepélyes megnyitóval, majd a helyi óvodások, iskolások és nyugdíjas klub mutatta be műsorát (Gyereklakodalmas, A libapásztorlány lakodalma, A ködmenke – népi komédia), és volt fejtáncbemutató is.

14 órakor vette kezdetét a Patai Lakodalom, ahol a leányváriakon kívül helyi és környékbeli palóc csoportok mutatták be esküvői viseletüket, meséltek szokásaikról. Volt lánykikérés a tájház előtt, menyasszonyok öltöztetése a színpadon (matyó, galgamenti, galgavölgyi és sváb menyasszonyt láthattak a nézők), lakodalmi menet a templomig, templomi „esketés”, végül menyasszony-, illetve menyecsketánc is.



Palóc menyasszony

Izgalmas forgatag és jó hangulat kerekedett, ahol mindenki jól érezte magát.

A palócok alatt a Mátra, a Bükk-vidék központi részétől északra fekvő medence jellegű területek, illetve a Nógrádi-medence és az Ipoly-völgye magyar parasztsága értendő, a 19–20. században. A „Palóc-föld” (Felföld) lakóit leginkább a folklór közös sajátosságai, a 20. század első felében is fennmaradt nagycsaládszerkezet és az azt tükröző településszerkezet, a római katolikus vallás, valamint a kétféle „a” hangot használó nyelvjárási köti össze.

Leányvári LCCK Kupa 2016

Kedves Barátaim, kedves Sporttársaim!

Nagyon örülök, hogy idén is meg tudtuk rendezni a Leányvári LCCK Kupát. Sokaktól pozitív visszajelzést kaptam arról, hogy jó volt, és hogy sok játékot tudott biztosítani a versenyzőknek. ☺. Külön kiemelném, hogy az egyik legnagyobb kritika a női kategória folyamatos játéklehetősége volt, ezt a jövőben pontosítani fogjuk. A verseny alatt a Márton család jeles tagjai, Katival az élen, folyamatosan csúszós szendvicsekkel és bedroppolás Hofbrau-val és némi kontrásapentával keverve tudtak szolgálni, emelve az amúgy is játéktól duzzadó nap fényét.

A versenyen 45 egyéni nevező és 23 páros indult. A páros versenyszámmal kezdődött nap (a házi pálinka kóstolása után közvetlenül ☺), amely kieséses rendszerben működött. 9 kiemelt és 14 selejtező pár indult. A versenyszámban a következő helyezések születtek:

1. Dr. Bárkány Tamás - Horváth Ákos (Esztergom)
2. Sipos Viktor - Bíró Gabriella (TAC)
3. Bognár Miklós - Baloghy Péter
(Esztergom - Vértesszőlős)
3. Aszódi Zsolt - Petkovics Barnabás (Esztergom)

Gratulálunk a nyerteseknek!

A továbbiakban az egyéni versenyszámok következtek. A női kategóriában 5 fős női csoport-körmérkőzés zajlott, majd az 1. a 4. helyezettel, a 2. pedig a 3. helyezettel küzdött meg a döntőbe jutásért, amelyet Schrammel Cintia (KSI) nyert meg Máger Edénét (Vértesszőlős) legyőzve. Az elődöntőben Honti Boglárka (TAC) és Csada Zsuzsanna (Csákvár) jeleskedett. Az utóbbi két hölgyről is elmondható, hogy sokat játszottak aznap és nagy küzdelmeket hagytak a hátuk mögött, mely azt jelzi, hogy valóban érdemes volt versenyt rendezni mind a női, mind pedig a férfi kategóriákban.

Eredmények:

1. Schrammel Cintia (KSI)
2. Máger Edéné (Vértesszőlős)
3. Csada Zsuzsanna (Csákvár)

3. Honti Boglárka (TAC)

A I. és a II. kategória azonos időben volt megrendezve a Pilismaróti Nyírő Csarnok 9 db asztalán. 16 nevező indult a I. kategóriában, akikből 4 fő érkezett a Nemzeti Bajnokságból, illetve 29 fő nevezett a II. kategóriában. A versenyszámokat az I. kategóriában 4 db 4 fős csoportban, a II. kategóriában 1 db 5-ös és 6 db 4-es csoportban rendeztük meg. A selejtező csoportokból 2-2 fő juthatott tovább a 8-as, illetve 16-os főtáblákra. A II. kategória 5-ös csoportelsője kiemeltet kapott, mivel a ranglista legjobban szereplő emberének minősült a csoportok után. Az 5-ös csoportban a 2. és a 3. helyezett került fel a 16-os főtáblára. Onnantól kieséses rendszerben folytatódott a küzdelem.

Az I. kategóriában Sipos Viktor (TAC) megnyerve a csoportját és az elődöntőben Horváth Ákossal (Esztergom) küzdve, majd a döntőben Petkovics Barnabással (Esztergom), aki megpróbálta megszorogatni az oroszlan bajszát, az első helyen zárt. Barnabásnak 1 szettet sikerült lopnia Viktortól. Küzdelmes, jó mérkőzés volt. A másik ágon az elődöntőben Petkovics Barnabás legyőzve csapatársát, Aszódi Zsoltot (Esztergom) egy szintén küzdelmes meccsen, jutott a döntőbe. A vigaszágon is nagy küzdelem volt, amin a leányváriak reménysége, Haraszi Jenő bizonyult a legjobbnak, legyőzve az Eternit jeles indulóját, Sánta Ferencet. Itt az elődöntőig Somogyi Péter, Pilismarót titánja és Kara Tibor, az esztergomiak rutinos mestere jutott.

A II. kategóriában Schrammel Cintia (KSI) a 2. győzelmét arathatta, legyőzve a csákváriak egyik legjobbját, Bokodi Szabolcsot (Csákvár). Nagy küzdelem volt az utolsó mérkőzésük. Az elődöntőig két pilismaróti veterán jutott: Vida József és Osztermann Béla. A vigaszágon a sárisápiak ifjú tehetsége, Szklenár Máté bizonyult a legjobbnak, legyőzve az Über-antis mogyorósi öregfiút, Somogyi Mihályt. Az elődöntőbe Bors Péter jutott, sok borsot törve az ifjú Szklenár orra alá, illetve az örökmosoly Szklenár Ferenc (Sárisáp), aki nem tudott mit kezdeni az öreg Somogyi rutinos antijával.

Az egyes kategóriákban a következő helyezettek örülhettek:

I. Kategória:

Főtábla:

1. Sipos Viktor (TAC)
2. Petkovics Barnabás (Esztergom)
3. Aszódi Zsolt (Esztergom)
3. Horváth Ákos (Esztergom)

Vigaszág:

1. Haraszi Jenő (Leányvár)
2. Sánta Ferenc (Eternit)
3. Somogyi Péter (Pilismarót)
3. Kara Tibor (Esztergom)

II. Kategória:

Főtábla:

1. Schrammel Cintia (Annayölgy)
2. Bobodi Szabolcs (Csákvár)
3. Ostermann Béla (Pilismarót)
3. Vida József (Pilismarót)

Vigaszág:

1. Szklenár Máté (Sárisáp)
2. Somogyi Mihály (Mogyorósbánya)
3. Bors Péter (Esztergom)
3. Szklenár Ferenc (Sárisáp)

Szeretnék gratulálni mindazoknak, akik részt vettek vagy részt vállaltak a versenyen. Mivel ilyen jól sikerült, a versenyt jövőre szeretnénk újra megrendezni. Remélem, a segítők újra partnerek lesznek benne. Köszönöm az LCCK, a Pilismarót KSK, a KEM-ATSZ, a Leányvári SE, a Márton család és a leányvári szponzorok támogatását, akik nélkül ez nem jöhetett volna létre.

*Bánffy Domokos
Leányvári SE*

Leányvári Judo sikerek

A leányvári judosok **nemzetközi versenyen** vettek részt **Galántán (Szlovákia)** ifi, serdülő és diák korcsoportban. Az indulók két korcsoportban mérettették meg magukat, és remek versenyzéssel kiváló eredményeket értek el. A versenyre a leányvári csapat meghívta Szabó Ferenc bükkösi tanítványait is, akik első nemzetközi versenyükön remekül helyt álltak.



Első helyezettek: Csizmadia Szilvia, Tandi Rebeka, Csillag Virág, Hertlik Nóra, Kovács Alex (Bükkösd), Szabó Tas, Kótai Barnabás, Bócsa Lotti, Farkas Szil-

via, Tandi Zsanett, Tandi Alexa, Farkas Szilvia, Andó Fruzsina és Veres Kinga.

Második helyezettek: Veres Nikolett, Csizmadia Szilvia, Legény Glória, Veres Attila, Bócsa Lotti, Szakolczi Anna, Veres Attila és Nikolics Georgina (Bükkösd).

Harmadik helyezettek: Mészáros Sarolta, Sörös Botond, Mészáros Kende, Hertlik Máté, Molnár Péter, Bogdán Patrik (Bükkösd).

Masters NK OB

Az M1 korcsoportban Pócsföldi Gábor aranyérmes lett, míg az M2-es korcsoportban Oláh Szilárd az 5. helyen végzett. Mindketten indulnak a Masters Európa-bajnokságon.

NK Serdülő válogató

Nemzetközi serdülő válogató versenyt rendeztek Baján, ahol a leányvári judosok nagyon jól szerepeltek. Kiválóan teljesített Farkas Szilvia és Tandi Zsanett.

Egyéni eredmények: Farkas Szilvia 1. hely, Tandi Zsanett 2. hely, Kótai Barnabás 3. hely, Bócsa Lotti 5. hely és Veres Attila 7. hely.

A Junior Magyar Bajnokságot Piliscsabán rendezte a Leányvári SE, a kemény küzdelemben mind az ifi, és serdülőkorú versenyzők kiválóan teljesítettek.

Egyéni eredmények: Farkas Szilvia 3. hely (serdülő), Veres Kinga 5. hely (ifi), Tandi Zsanett 5. hely (serdülő), Tandi Alexa 5. hely (ifi), Nagy Antónia 7. hely (ifi), Andó Fruzsina 7. hely

A diák, a serdülő és az ifi korosztály versenyzői szintén Piliscsabán mérköztek meg egymással.

Aranyérmesek: Bócsa Lotti, Andó Fruzsina, Tandi Alexa, Hertlik Nóra, Kótai Barna, Bócsa Lotti (ifiben), Kótai Barna (ifiben), Tandi Zsanett, Mészáros Kende, Tandi Rebeka, Hertlik Máté, Szlovák Mihály és Veres Nikolett.

Ezüstérmesek: Veres Kinga, Hertlik Máté (ifi), Veres Attila, Molnár Péter, Nagy Ákos, Nagy Antónia és Csizmadia Szilvia.

Bronzérmesek: Tóth Eszter, Nagy Áron, Mészáros Sarolta és Tóth János.

Köszönjük a szülők, a versenyzők és a Sass Kft. segítségét a versenyrendezésben!

Budapest Kupa

Húsz országból 1500 fő indult ezen a versenyen, ahol a leányvári judósok kiválóan helyt álltak. Farkas Szilvia teljesítményét emelnénk ki, aki az ifjúságiak és a serdülők közt egyaránt ezüstérmes lett.

Ifi korosztály eredményei: Veres Kinga 3. hely, Farkas Szilvia 2. hely.

Serdülők eredményei: Farkas Szilvia 2. hely, Tandi Zsanett 3. hely és Kótai Barna 4. hely.



Országos meghívásos verseny

A TABAK SE rendezte országos versenyen a diák és serdülő indulók száma 150 fő. Leányvári eredmények:

Első helyezettek: Hertlik Máté, Hertlik Nóra, Veres Attila, Tandi Rebeka, Tandi Zsanett, Kótai Barna, Szlovák Mihály, Csizmadia Szilvia és Csillag Virág.

Második helyezettek: Veres Nikolett, Bócsa Lotti, Molnár Péter, Mészáros Sarolta, Mészáros Kende és Sörös Botond.

Kiválóan bíraskodott Tandi Alexa és Zorics Richárd.

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Csillag Zsolt, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

Pfluger Antal

Anyakönyvi hírek 2016. április-július

Megszületett



Dr. PácZ Enikő Judit és ifj. Pédl Mihály fia, Benedek (2016.05.13.)

Jobbágyi Renáta és Urszuly Dávid fia, Noel (2016.06.02.)

Molnár Judit Eszter és Komlós Krisztián leánya, Mia Abigél (2016.06.13.)

Elhunyt



Nagy József /Templom u. 12./ 2016. 04. 07.

Sturcz Józsefné 2016. 05. 07.

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk

az április, május, június, július hónapban

születésnapjukat ünneplő lakosoknak.

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujzag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874